

Provisionalment: Plaça Jordi de Sant Jordi -
GIRONA

Tel. 972 22 50 44

www.cinematruffaut.com

a.e: info@cinematruffaut.com

MEMBRE DE LA XARXA

SINÓNIMOS

Synonymes

França, 2019

Direcció i guió: Nadav Lapid

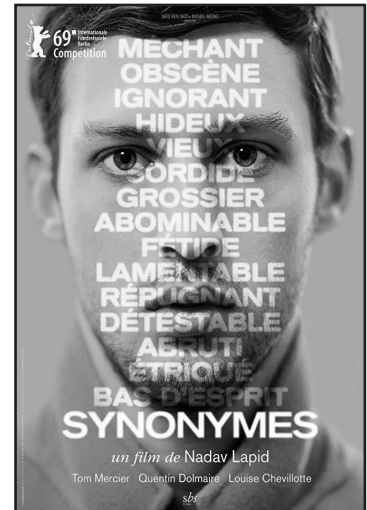
Intèrprets: Tom Mercier, Quentin
Dolmaire, Louise Chevillotte, Uria Hayik

Durada: 123 min.

Gènere: comèdia dramàtica

Idiomes: francès i hebreu

Data d'estrena: 14/02/20

Apostatar de la nació

Al començament de *Sinónimos*, coneixem a Yaev, un jove israelita que ha arribat a París. El trobem despullat dins d'un ric apartament mig buit. Els seus propietaris el persegueixen, ell es fa escàpol fins que amb una gran força enèrgica afronta la seva nova situació i afirma que ell és d'Israel, que ha volgut abandonar la bogeria del seu país i que vol que França sigui el seu nou país d'acollida. L'escena pot sobtar per la seva energia, pel seu treball físic orientat cap a la forma o per la manera com es filma el cos de l'actor. El to del moment marca estilísticament una pel·lícula que desconcerta però que resulta essencial entrar en tot el simbolisme per gaudir de la seva originalitat.

Sinónimos és la història d'un apòstata, que en lloc d'apostatar de la fe de l'església, a partir de renunciar al seu bateig com podria passar en qualsevol estat occidental, duu a terme un exercici d'apostasia política. Yaev no actua directament contra la religió jueva, sinó contra el seu país. No vol tenir res a veure amb el lloc on va néixer perquè està cansat i fart de la política ultranacionalista que duu a la pràctica el govern del seu país. Està cansat de viure en un lloc on el simbolisme nacional l'ofega i on la política s'ha convertit en una pràctica sistemàtica de repressió contra el poble Palestí. Yaev considera que hi ha alguna clara deriva cap a la corrupció en la prepotència en què l'Estat d'Israel es mostra cap al món. El seu refugi s'estableix a França, paradís del Republicanisme i d'un cert laïcisme. No és fortuït que esculli París per viure una nova vida, però tal com s'encarregarà d'explorar la pel·lícula, res és tan simple com aparentment sembla.

Sinónimos de Nadav Lapid va guanyar l'Ós d'Or en el Festival de Berlín del 2019. A part del seu marcat contingut polític, la pel·lícula explora les contradiccions d'un personatge extrem que es mou en mig d'uns pols d'atracció veritablement incerts. El director afirma que la idea de resurrecció o renaixement de Yaev, que es posa de manifest en la primera escena quan el veiem nu en el pis de París, constitueix una manera de construir

un relat al voltant de la tensió que s'estableix entre la teocràcia que es troba en el cor de l'Estat d'Israel i les contradiccions del laïcisme que aparentment impera a la França actual. Yaev és, però, també un personatge contradictori, ja que davant de la societat francesa no deixa d'observar també com l'Estat també duu a terme polítiques de control de la ciutadania i es troba temptat per alguns símbols del nacionalisme francès. Yaev passeja pels carrers de París, penetra en ambients molt diferents per copsar multitud de contrastos. La voluntat de Yaev és la de poder viure atrapat en el mite del republicanisme, però a mesura que avança la pel·lícula veiem com li resulta impossible. Des del seu exili vital necessita tornar a establir vincles amb la seva figura paterna i entendre alguna cosa del que està passant en la vida burgesa que s'estableix al voltant de la parella que s'han convertit en la seva nova família d'acollida. La idea que travessa *Sinónimos* és la de mostrar com a vegades els mons oposats políticament poden arribar a convertir-se en mons propers.

Àngel Quintana
Col·lectiu de crítics de cinema de Girona